

ECLI	ECLI:NL:RVS:2015:3291
Datum uitspraak	28 oktober 2015
Inhoudsindicatie	Bij besluit van 25 april 2012 heeft de raad het bestemmingsplan "Kazernekwartier" vastgesteld (hierna: het bestemmingsplan).

Persbericht

Ontwikkeling voormalig kazerneterrein in Venlo mag doorgaan

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft het in november 2014 gewijzigde bestemmingsplan 'Aanpassing Kazernekwartier' van de gemeenteraad van Venlo bijna helemaal in stand gelaten. Dit blijkt uit een einduitspraak van vandaag (28 oktober 2015). Dit betekent dat de gemeente Venlo meerdere grootschalige leisure-concepten mag ontwikkelen op het terrein van de voormalige Frederik Hendrik Kazerne. Een aantal bezwaarmakers uit Venlo was tegen het bestemmingsplan in beroep gekomen. Tegen de uitspraak is geen hoger beroep mogelijk.

Tussenuitspraak

Uit het bestemmingsplan bleek dat een nieuw stadion voor voetbalclub VVV een belangrijk onderdeel vormde voor de ontwikkeling van het voormalige kazerneterrein. VVV trok zich echter terug uit het project. In augustus 2014 oordeelde de Afdeling bestuursrechtspraak in een tussenuitspraak dat de gemeenteraad daarom de behoefte aan grootschalige leisure-functies en de uitvoerbaarheid van het bestemmingsplan beter moest onderbouwen. Daarop schrapte de gemeenteraad eind november 2014 het voetbalstadion uit het bestemmingsplan en deed hij aanvullend onderzoek naar de behoefte aan leisure-functies op het voormalige kazerneterrein.

Einduitspraak

De gemeenteraad heeft naar het oordeel van de Afdeling bestuursrechtspraak met dit aanvullende onderzoek toereikend gemotiveerd dat ook zonder het voetbalstadion verschillende relatief grootschalige leisure-concepten kunnen worden ontwikkeld. Daarbij heeft zij van belang geacht dat er volgens de gemeenteraad concrete gegadigden zijn om het bestemmingsplan uit te voeren. Dat het bestemmingsplan zal leiden tot een overaanbod in een bepaalde branche betekent nog niet dat het bestemmingsplan daarom "uit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening" niet aanvaardbaar is, aldus de hoogste algemene bestuursrechter.

Lees [hier](#) de volledige tekst van de einduitspraak met zaaknummer 201206568/4.